

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.10.2000
KOM(2000) 645 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET
OM GENNEMFØRELSEN AF AFTALEN MELLE**

**De Europæiske Fællesskaber og
Canadas regering
om anvendelsen af deres konkurrencelovgivning**

17. juni 1999 til 31. december 1999

1. INDLEDNING

Den 17. juni 1999 indgik Kommissionen en aftale med Canadas regering om anvendelsen af deres konkurrencelovgivning¹ (herefter benævnt aftalen), hvis mål er at styrke samarbejdet mellem konkurrencemyndighederne. Aftalen blev godkendt ved Rådets og Kommissionens fælles afgørelse af 29. april 1999². Aftalen trådte i kraft fra undertegnelsestidspunktet. Den brevveksling, der henvises til i aftalen, blev anset for implicit at have fundet sted sammen med undertegnelsen, da den indgår som en integrerende del af aftalen.

Den periode, som denne første rapport dækker, er forholdsvis kort, og det har derfor i mange tilfælde ikke været muligt at pege på vigtige tendenser eller drage endelige konklusioner.

Mange af de sager, der blev givet meddelelse om i den pågældende periode, er stadig ikke afsluttet, især sager efter EF-traktatens artikel 81 og 82, og de kan derfor ikke behandles udførligt eller nævnes ved navn, undtagen når Kommissionen allerede har udarbejdet en udtalelse eller meddelelse om dem.

Samtidig er mange fusionssager, der førte til meddelelser og samarbejde i henhold til aftalen, nu afsluttet på grund af de strenge tidsfrister i henhold til fusionsforordningen³, og de kan derfor behandles i denne rapport.

Endvidere har den fortrolighed, der gælder for Canadas egne procedurer, og den fortrolighed, De Europæiske Fællesskaber er pålagt i henhold til aftalens artikel X, betydet, at selv i tilfælde, hvor Kommissionen har afsluttet sin undersøgelse og lukket sagen, har man måttet begrænse henvisninger til specifikke sager, der stadig behandles af de canadiske myndigheder, eller som på anden måde er omfattet af krav om fortrolighed.

På trods af disse begrænsninger er det målet med denne rapport at give en idé om karakteren og omfanget af samarbejdet mellem Kommissionen og de canadiske konkurrencemyndigheder (Competition Bureau).

2. AFTALEN

Der mindes kort om, at de vigtigste bestemmelser i aftalen omfatter følgende:

- meddelelse om sager, der behandles af den ene parts konkurrencemyndigheder, når disse sager påvirker væsentlige interesser for den anden part (artikel II) og udveksling af oplysninger om generelle spørgsmål i forbindelse med håndhævelsen af konkurrencereglerne (artikel III)

¹ Aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Canadas regering om anvendelsen af deres konkurrencelovgivning, EFT L 175 af 10.7.1999, s. 50-60.

² Rådets og Kommissionens afgørelse af 29. april 1999, EFT L 175 af 10.7.1999, s. 49

³ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EFT L 395 af 30.12.1989, s.1; ændret jf. EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13, og ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30. juni 1997.

- samarbejde og samordning af de foranstaltninger, som parternes konkurrencemyndigheder træffer (artikel IV)
- en procedure for "traditionel behandling" (traditional comity), hvorefter begge parter forpligter sig til at tage hensyn til den anden parts væsentlige interesser, når de træffer foranstaltninger om håndhævelse af deres konkurrenceregler (artikel VI)
- en procedure for "positiv behandling" (positive comity), hvorefter den ene part kan opfordre den anden part til efter dennes egne regler at træffe passende foranstaltninger over for en konkurrencebegrænsende adfærd på sidstnævntes område, der påvirker den opfordrende parts væsentlige interesser (artikel V).

Det blev desuden præciseret i aftalen, at ingen af disse bestemmelser måtte fortolkes på en måde, der strider mod gældende lovgivning i EF og Canada (artikel XI). Konkurrencemyndighederne er således fortsat bundet af de interne regler om beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de kommer i besiddelse af i forbindelse med deres respektive undersøgelser (artikel X).

3. MEDDELELSER

3.1. Antal sager, hvor der er givet meddelelse⁴: 4 (EU); 3 (Canada)

Kommissionen gav meddelelse i 4 sager i perioden mellem den 17. juni 1999 og den 31. december 1999. I samme periode modtog Kommissionen meddelelser fra de canadiske konkurrencemyndigheder i 3 sager. Selv om antallet af meddelelser måske ikke synes særlig stort, er der med meddelelserne lagt et vigtigt grundlag for samarbejdet under hensyntagen til den korte periode, hvori aftalen har eksisteret, og sagernes kvalitet. Der er en tendens til, at antallet af meddelelser fra Kommissionen i fusionssager stiger hurtigere end i forbindelse med andre ikke-fusionssager.

3.2. Praktiske skridt

I den pågældende periode tog Kommissionen nogle praktiske skridt for at sikre, at den opfylder sine forpligtelser i henhold til den nyligt indgående aftale, og navnlig sikre, at de sager, der opfylder kriterierne, fører til meddelelse.

For at kunne følge meddelelserne i henhold til aftalen blev databasen med meddelelser ændret, således at den indeholder detaljerne i meddelelserne, hvilket er i tråd med GD for Konkurrences politik om at anvende edb i sit arbejde, når det kan øge effektiviteten. Herved kan sagsbehandlere i de operationelle tjenestegrene lægge de oplysninger ind i databasen, der er nødvendige for at give meddelelse. Databasen med meddelelserne indeholder dog ikke de fortrolige oplysninger, GD for Konkurrence har indsamlet i forbindelse med undersøgelsen af sagen, da disse lægges i en datafil med begrænset adgang.

⁴ Tallene viser det antal sager, hvor der blev givet meddelelse. I henhold til aftalens artikel II gives der meddelelse i bestemte faser af undersøgelsen og den formelle sagsprocedure. Antallet af meddelelser kan derfor være større.

3.3. Meddelelser til medlemsstaterne

Alle meddelelser, der modtages fra de canadiske myndigheder, sendes i kopi til den eller de medlemsstater, hvis interesser måtte være berørt, og samtidig sendes de til de relevante afdelinger af GD for Konkurrence. På samme måde sender GD for Konkurrence kopier til de medlemsstater, hvis interesser måtte være berørt, når der gives meddelelse til de canadiske konkurrencemyndigheder.

4. SAMARBEJDE

Kommissionens erfaringer med samarbejde med de canadiske myndigheder i enkeltsager siden den 17. juni 1999 har været meget positive. Som nævnt er mange af de sager, der har ført til kontakt, imidlertid stadig under behandling af den ene eller den anden part og kan derfor ikke omtales.

Samarbejdets karakter afhænger af den enkelte sag og kan vedrøre forhold som enkle forespørgsler om, hvornår procedurer skal afvikles, eller koordination af forslag til forholdsregler i en sag.

Endvidere afholdt de canadiske konkurrencemyndigheder og Kommissionens GD for Konkurrence det første bilaterale møde som led i aftalen den 30. september 1999. Disse bilaterale møder er en vigtig gennemførelsesaktivitet i henhold til aftalens artikel VIII. Mødet fandt sted i en venlig atmosfære og har bekræftet, at der findes et godt grundlag for at udvikle det gensidige samarbejde yderligere. I dagsordenen for mødet indgik de aktiviteter, som hver part havde gennemført efter aftalens ikrafttræden. De første meddelelser og det deraf følgende samarbejde var også genstand for en kort vurdering. Konkurrencepolitiske spørgsmål af fælles interesse blev endvidere drøftet. Med hensyn til at fremme samarbejdsaktiviteterne fremkom begge parter med en række ideer, og det blev bestemt, at disse ville blive udviklet pragmatisk på grundlag af erfaringerne med aftalen.

5. EKSEMPLER PÅ SAGER

Den første meddelelse, der blev modtaget fra Canada den 30. juni 1999, vedrørte en undersøgelse af markedet for vitaminer og tilknyttede produkter. På tidspunktet for det første bilaterale møde havde de canadiske konkurrencemyndigheder meddelt, at den tidligere salgs- og vicedirektør for Chinook Group Ltd. i Toronto var blevet idømt ni måneders fængsel for sin deltagelse i en omfattende international sammensværgelse, hvor man fastsatte priser og fordelte eller opdelte markeder for cholinchlorid.

Et spørgsmål, som havde været genstand for betydelig opmærksomhed i Canada, var den bebudede fusion mellem Onex/ Canada Airlines/ Air Canada, som også var blevet anmeldt til Kommissionen i henhold til fusionsforordningen. Kommissionen gav selv de canadiske konkurrencemyndigheder meddelelse om sagen den 23. september 1999. Herefter fremsendte de canadiske myndigheder en anmodning om samarbejde. På tidspunktet for anmodningen havde de canadiske myndigheder ingen kompetence i sagen, da anvendelsen af deres konkurrencelovgivning var blevet suspenderet. Der fandt desuden drøftelser sted med henblik på konkurrencepolitisk rådgivning om, hvordan konkurrencen bedst kunne fremmes inden for

Canadas luftfartsindustri. Anmeldelsen af fusionen til Kommissionen blev i sidste instans trukket tilbage på det tidspunkt, hvor det blev klart, at transaktionen ikke kunne videreføres.

6. KONKLUSION

Aftalen har haft en vellykket start. Den blev bragt i anvendelse kun fjorten dage efter sin undertegnelse og ikrafttræden. Alle de sager, hvor der har været samarbejde, har vist sig af være af stor interesse for mindst en af parterne.